

Zbirka odločb sodne prakse

SKLEPNI PREDLOGI GENERALNEGA PRAVOBRANILCA
YVESA BOTA,
predstavljeni 12. oktobra 2016¹

Zadeva C-582/15

**Openbaar Ministerie
proti**

Gerrit van Vemde (Predlog za sprejetje predhodne odločbe,

ki ga je vložilo rechtbank Amsterdam (sodišče v Amsterdamu, Nizozemska))

„Predhodno odločanje — Policijsko in pravosodno sodelovanje v kazenskih zadevah —
Vzajemno priznavanje sodb — Okvirni sklep 2008/909/PNZ — Člen 28 — Prehodna določba —
Izjava države članice — Pojem „izrek pravomočne sodbe““

1. Ta predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 28(2) Okvirnega sklepa Sveta 2008/909/PNZ z dne 27. novembra 2008 o uporabi načela vzajemnega priznavanja sodb v kazenskih zadevah, s katerimi so izrečene zaporne kazni ali ukrepi, ki vključujejo odvzem prostosti, za namen njihovega izvrševanja v Evropski uniji².
2. Ta predlog je bil vložen v okviru postopka v zvezi z zaprosilom za razglasitev izvršljivosti sodne odločbe hof van beroep Antwerpen (pritožbeno sodišče v Antwerpnu, Belgija), s katero je bila med drugim Gerritu van Vemdeju izrečena kazen zavora treh let, na Nizozemskem.

I – Pravni okvir

A – Pravo Unije

3. V uvodnih izjavah 1 in 2 Okvirnega sklepa je navedeno:

- „(1) Evropski svet je na zasedanju v Tampereju 15. in 16. oktobra 1999 potrdil načelo vzajemnega priznavanja, ki naj bi postalo temelj pravosodnega sodelovanja znotraj Unije, tako v civilnih kot v kazenskih zadevah.
- (2) Svet je 29. novembra 2000 v skladu s sklepi iz Tampereja sprejel Program ukrepov za izvajanje načela vzajemnega priznavanja sodnih odločb v kazenskih zadevah (UL 2001, C 12, str. 10), v katerem poziva k presoji potrebe po modernih mehanizmih za vzajemno priznavanje pravomočnih kazenskih obsodb, ki vključujejo odvzem prostosti (ukrep 14) in k razširitvi uporabe načela premestitve obsojenih oseb na osebe s prebivališčem v državi članici (ukrep 16).“

¹ — Jezik izvirnika: francoščina.

² — UL 2008, L 327, str. 27, v nadaljevanju: Okvirni sklep.

4. Člen 1 Okvirnega sklepa, naslovljen „Opredelitve pojmov“, določa:

„V tem okvirnem sklepu:

- (a) ‚sodba‘ pomeni pravnomočno odločbo ali nalog sodišča države izdajateljice, s katerim je izrečena kazenska sankcija za fizično osebo;
- (b) ‚kazenska sankcija‘ pomeni vsakršno zaporno kazen ali ukrep odvzema prostosti, izrečen za določen ali nedoločen čas na podlagi kazenskega postopka zaradi kaznivega dejanja;
- (c) ‚država izdajateljica‘ pomeni državo članico, v kateri je bila izdana sodba;
- (d) ‚država izvršiteljica‘ pomeni državo članico, kateri je bila sodba posredovana zaradi njenega priznanja in izvršitve.“

5. Člen 26(1) Okvirnega sklepa, naslovljen „Razmerje do drugih sporazumov in dogovorov“, določa:

„Brez poseganja v uporabo ustreznih določb naslednjih konvencij med državami članicami in tretjimi državami in v njihovo prehodno uporabo v skladu s členom 28 ta okvirni sklep od 5. decembra 2011 v odnosih med državami članicami nadomešča ustrezne določbe naslednjih konvencij:

- Evropske konvencije o transferju obsojenih oseb z dne 21. marca 1983 in njenega Dodatnega protokola z dne 18. decembra 1997,
- Evropske konvencije o mednarodni veljavnosti kazenskih sodb z dne 28. maja 1970,
- poglavja 5 naslova III Konvencije z dne 19. junija 1990 o izvajanju Schengenske konvencije z dne 14. junija 1985 o postopni odpravi kontrol na skupnih mejah,
- Konvencije med državami članicami Evropskih skupnosti o izvršitvi kazenskih obsodb tujega sodišča z dne 13. novembra 1991.“

6. Člen 28 navedenega sklepa, naslovljen „Prehodna določba“, določa:

„1. Zaposila, prejeta pred 5. decembrom 2011, še naprej urejajo obstoječi pravni instrumenti o premestitvi obsojenih oseb. Zaposila, prejeta po tem datumu, pa se obravnavajo v skladu s pravili, ki jih države članice sprejmejo na podlagi tega okvirnega sklepa.

2. Vendar pa lahko vsaka država članica ob sprejetju tega okvirnega sklepa poda izjavo, v kateri navede, da bo kot država izdajateljica in država izvršiteljica v primerih, ko se pravnomočna sodba izda pred datumom, ki ga določi, še naprej uporabljala obstoječe pravne instrumente o premestitvi obsojenih oseb, ki so se uporabljali pred 5. decembrom 2011. Če je takšna izjava podana, se ti instrumenti v takšnih primerih uporabljajo v razmerju do vseh ostalih držav članic ne glede na to, ali so podale enako izjavo ali ne. Ta datum ne sme biti poznejši od 5. decembra 2011. Navedena izjava se objavi v *Uradnem listu Evropske unije*. Takšno izjavo je mogoče kadar koli umakniti.“

7. Na podlagi člena 28 Okvirnega sklepa je Kraljevina Nizozemska podala naslednjo izjavo³:

„V skladu s členom 28(2) Nizozemska izjavlja, da bo kot država izdajateljica in država izvršiteljica v primerih, v katerih je bila pravnomočna sodba izdana v manj kot treh letih po začetku veljavnosti okvirnega sklepa, še naprej uporabljala pravne instrumente o premestitvi obsojenih oseb, ki so se uporabljali pred začetkom veljavnosti tega okvirnega sklepa.“

B – Nizozemsko pravo

8. Člen 2:11 Wet wederzijdse erkenning en tenuitvoerlegging vrijheidsbenemende en voorwaardelijke sancties (zakon o vzajemnem priznavanju in izvrševanju zapornih in pogojnih kazni, v nadaljevanju: WETS), s katerim se izvaja Okvirni sklep, določa:

„1. Minister [za varnost in pravosodje] posreduje sodno odločbo [...] generalnemu pravobranilcu na tožilstvu pri pritožbenem sodišču.

2. Generalni pravobranilec sodno odločbo takoj [...] predloži posebnemu senatu pritožbenega sodišča v Arnhem-Leeuwardnu [...].

[...]

8. Posebni senat pritožbenega sodišča v šestih tednih od datuma, ko je prejel sodno odločbo [...], ministru [za varnost in pravosodje] pošlje pisno in obrazloženo presojo [...].“

9. V skladu s členom 2:12 WETS minister za varnost in pravosodje odloči o priznanju sodne odločbe ob upoštevanju presoje posebnega senata pritožbenega sodišča.

10. Člen 5:2 WETS določa:

„1. Ta zakon v odnosih z državami članicami Evropske unije nadomešča Wet overdracht tenuitvoerlegging strafvonnissen (zakon o prenosu izvršitve sodb v kazenskih zadevah, v nadaljevanju: WOTS).

[...]

3. Ta zakon se ne uporablja za sodne odločbe [...], ki so postale pravnomošne pred 5. decembrom 2011.

[...]“

11. V skladu s členom 2 WOTS se „[t]uje sodne odločbe [...] na Nizozemskem izvršijo le na podlagi konvencije“. Poleg tega člen 31(1) WOTS določa, da „[k]adar sodišče [v Amsterdamu] meni, da je izvršitev tuje sodne odločbe dopustna, odobri izvršitev in ob upoštevanju tega, kar v zvezi s tem določa konvencija, ki se uporablja, izreče kazen ali ukrep, ki je bil za ustrezno kaznivo dejanje določen v nizozemskem pravu“.

3 — UL 2009, L 265, str. 41, v nadaljevanju: Izjava o uporabi Okvirnega sklepa.

II – Dejansko stanje v glavni stvari in vprašanje za predhodno odločanje

12. Gerrit van Vemde je bil 27. oktobra 2009 na podlagi evropskega naloga za prijetje, ki ga je za namene kazenskega pregona izdalo belgijsko sodišče, prijet na Nizozemskem. Po predaji je bil v priporu v Belgiji. Gerrit van Vemde, ki je bil nato med belgijskim kazenskim postopkom proti plačilu varščine izpuščen na prostost, se je samostojno vrnil na Nizozemsko, preden je bila izdana sodba.

13. Hof van beroep Antwerpen (pritožbeno sodišče v Antwerpnu, Belgija) je 28. februarja 2011 Gerrita van Vemdeja obsodilo na kazen zapora treh let. Hof van Cassatie (kasacijsko sodišče, Belgija) je 6. decembra 2011 zavrnilo kasacijsko pritožbo zoper to odločbo in odločba hof van beroep Antwerpen (pritožbeno sodišče v Antwerpnu) je isti dan postala pravnomočna. Poziv na prestajanje kazni, ki ga je izdal Procureur Generaal in Antwerpen (generalni državni tožilec v Antwerpnu), je bil obsojencu vročen 13. februarja 2012.

14. Belgijski organi so 23. julija 2013 zaprosili Nizozemsko za prevzem izvršitve kazni zapora, izrečene s sodbo hof van beroep Antwerpen (pritožbeno sodišče v Antwerpnu). Procureur du Roi (državni tožilec, Belgija) je 10. oktobra 2013 pri rechtbank d'Amsterdam (sodišče v Amsterdamu, Nizozemska), ki je predložitveno sodišče, vložil zaprosilo za razglasitev izvršljivosti kazni zapora, ki jo je izreklo hof van beroep Antwerpen (pritožbeno sodišče v Antwerpnu).

15. Predložitveno sodišče, ki odloča o tem zaprosilu, se sprašuje, ali se uporabljajo določbe WOTS ali določbe WETS, ki je nadomestil prvonavedeni zakon. Na eni strani se WETS v skladu s členom 5:2(3) namreč ne uporablja za sodne odločbe, ki so „postale pravnomočne“ pred 5. decembrom 2011. Ker je sodba hof van beroep Antwerpen (pritožbeno sodišče v Antwerpnu) postala pravnomočna po 5. decembru 2011, naj bi se tako načeloma uporabljal WETS.

16. Na drugi strani predložitveno sodišče dvomi o skladnosti te določbe s členom 28 Okvirnega sklepa. Na podlagi odstavka 1 tega člena zaprosila za prevzem izvršitve kazni zapora, prejeta po 5. decembru 2011, urejajo pravila, ki so jih države članice sprejele na podlagi Okvirnega sklepa. Vendar je lahko v skladu z odstavkom 2 tega člena vsaka država članica ob sprejetju tega okvirnega sklepa podala izjavo, v kateri je navedla, da bo kot država izdajateljica in država izvršiteljica v primerih, v katerih se pravnomočna sodba izda pred datumom, ki ga določi, še naprej uporabljala obstoječe pravne instrumente o premestitvi obsojenih oseb, ki so se uporabljali pred 5. decembrom 2011. Kraljevina Nizozemska je podala tako izjavo na podlagi Okvirnega sklepa, ki v bistvu povzema besedilo člena 28(2) tega okvirnega sklepa.

17. Predložitveno sodišče pojasnjuje, da je treba v skladu s sodno prakso Hoge Raad der Nederlanden (nizozemsko vrhovno sodišče) člen 5:2(3) WETS razlagati – v skladu s členom 28(2) Okvirnega sklepa – tako, da mora biti zadevna sodba izdana pred 5. decembrom 2011 ne glede na to, kdaj je postala pravnomočna, tako da se v obravnavani zadevi še naprej uporabljajo določbe WOTS. Če pa bi bilo treba, nasprotno, člen 28(2) Okvirnega sklepa razlagati tako, da mora sodba postati pravnomočna pred 5. decembrom 2011, predložitveno sodišče na podlagi določb WETS meni, da med drugim ni pristojno za odločitev o zaprosilu za razglasitev izvršljivosti kazni zapora, izrečene obsojencu.

18. V teh okoliščinah je rechtbank Amsterdam (sodišče v Amsterdamu) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo to vprašanje:

„Ali je treba člen 28(2), prvi stavek, [Okvirnega sklepa] razlagati tako, da se sme izjava, navedena v njem, nanašati samo na sodbe, ki so bile izdane pred 5. decembrom 2011, ne glede na to, kdaj so te sodbe postale pravnomočne, ali pa je treba to določbo razumeti tako, da se lahko izjava nanaša samo na sodbe, ki so postale pravnomočne pred 5. decembrom 2011?“

III – Analiza

19. Predložitveno sodišče s postavljenim vprašanjem v bistvu prosi za pojasnilo, ali je v primeru, ko država članica poda izjavo iz člena 28(2) Okvirnega sklepa, datum, na podlagi katerega je mogoče določiti pravno ureditev, ki se uporablja za premestitev oseb, obsojenih na kazen zapora, datum izreka sodbe ali datum, ko je ta postala pravnomočna.

20. Preden bom odgovoril na to vprašanje, moram – kot me pozivata avstrijska vlada in Komisija – preučiti, ali ima izjava, ki jo je Kraljevina Nizozemska podala na podlagi člena 28(2) Okvirnega sklepa, lahko pravne učinke ali ne.

A – Upoštevanje ali neupoštevanje izjave, ki jo je Kraljevina Nizozemska podala na podlagi člena 28(2) Okvirnega sklepa

21. Poudariti je treba, da člen 28(2) Okvirnega sklepa ni dvoumen glede trenutka, ko se ta vrsta izjave lahko poda.

22. V skladu z besedilom te določbe je namreč vsaka država članica „ob sprejetju [O]kvirnega sklepa“ imela možnost podati izjavo, s katero je odložila uporabo tega okvirnega sklepa.

23. Glede na informacije, ki so bile predložene Sodišču, in kot je nizozemska vlada priznala na obravnavi, pa je bila izjava Kraljevine Nizozemske poslana Svetu 24. marca 2009, nato razširjena kot dokument Sveta 30. aprila 2009 in nazadnje objavljena v *Uradnem listu* 9. oktobra 2009.⁴ Glede na te elemente nizozemska vlada ne zanika, da je bila ta izjava uradno predložena po sprejetju Okvirnega sklepa.

24. V dopisu, priloženem izjavi, je Kraljevina Nizozemska, kot je pojasnila tudi na obravnavi, vseeno navedla, da je med razpravo o osnutku okvirnega sklepa stalno zagovarjala to, da bi se ta sklep uporabljal le za prihodnje primere. Ta država članica pojasnjuje, da je bila možnost iz člena 28(2) Okvirnega sklepa med drugim zapisana v njeni prošnji in da je to zanj pomemben element političnega dogovora o tem okvirnem sklepu, sklenjenega na zasedanjih Sveta PNZ 4. decembra 2006 in 15. februarja 2007. Kraljevina Nizozemska je pojasnila še, da je bil Okvirni sklep vpisan na seznam točk „A“ dnevnega reda tik pred zasedanjem Sveta PNZ 27. novembra 2008, tako da ni bilo mogoče slediti notranjemu postopku priprave Sveta v zvezi s to točko. Iz tega sledi, da Kraljevina Nizozemska ob sprejetju tega okvirnega sklepa na zasedanju Sveta PNZ 27. novembra 2008 ni podala izjave v smislu člena 28(2) navedenega okvirnega sklepa. Ta država članica pojasnjuje, da je, ko je Svet PNZ 4. decembra 2006 dosegel politični dogovor, vseeno sporočila, da bo podala to izjavo. Po njenem mnenju je to sporočilo mogoče obravnavati tako, da je učinkovalo ob sprejetju Okvirnega sklepa 27. novembra 2008.

25. Vendar tako kot Komisija menim, da tako sporočilo ni enakovredno izjavi, podani „ob sprejetju [O]kvirnega sklepa“ v smislu člena 28(2) tega okvirnega sklepa. Zgolj to, da je bila izražena namera po podaji izjave, namreč ne zadostuje. Izjava, ki je predmet člena 28(2) Okvirnega sklepa, mora biti podana na kakršen koli način ob sprejetju tega okvirnega sklepa in mora natančno izražati izbiro zadevne države članice glede datuma izreka pravnomočnih sodb, pred katerim se Okvirni sklep ne uporablja. Člen 28(2) tega okvirnega sklepa namreč državam članicam daje določeno polje proste presoje pri določitvi tega datuma, če ta ni poznejši od 5. decembra 2011.

26. Ker Kraljevina Nizozemska ni uradno podala natančne izjave, ki bi bila starejša od dokumenta, ki ga je ta država članica poslala 24. marca 2009, menim, da izjava Kraljevine Nizozemske ni bila veljavno podana, saj je bila predložena zunaj roka.

4 — UL 2009, L 265, str. 41.

27. Poleg tega tako kot Komisija ugotavljam, da so primeri, v katerih je z Okvirnim sklepom državam članicam dovoljeno, da izjave ne podajo le ob sprejetju tega okvirnega sklepa, temveč tudi pozneje, zelo jasno navedeni v Okvirnem sklepu. Napotujem zlasti na člen 4(7) in člen 7(4) tega okvirnega sklepa.

28. Iz navedenega izhaja, da izjava Kraljevine Nizozemske ne more imeti pravnih učinkov.

29. Ker ni bila podana izjava, ki bi izpolnjevala pogoje iz člena 28(2) Okvirnega sklepa, je člen 28(1) tega okvirnega sklepa tisti, ki določa področje uporabe *ratione temporis* pravil iz Okvirnega sklepa, to je za zaprosila, prejeta po 5. decembru 2011.

30. Ker so belgijski organi nizozemskim organom zaprosilo poslali 10. oktobra 2013, ni nobenega dvoma, da se pravila iz Okvirnega sklepa v obravnavani zadevi v celoti uporabljajo.

31. Le podredno, če se Sodišče ne bi strinjalo z mojo analizo, na podlagi katere menim, da se izjava Kraljevine Nizozemske ne sme upoštevati, bom preučil vprašanje razlage člena 28(2) Okvirnega sklepa, ki ga je postavilo predložitveno sodišče.

B – Razlaga člena 28(2) Okvirnega sklepa

32. Tako kot Komisija, nizozemska in avstrijska vlada ter Openbaar Ministerie menim, da je datum, ki ga je treba upoštevati za izvajanje člena 28(2) Okvirnega sklepa, datum, ko je sodba postala pravnomočna.

33. Iz člena 26(1) tega okvirnega sklepa izhaja, da od 5. decembra 2011 enotni mehanizem, določen v navedenem okvirnem sklepu, vsebinsko nadomešča predhodno obstoječi sistem konvencij.

34. V skladu s členom 28(1) Okvirnega sklepa „[z]aprosila, prejeta pred 5. decembrom 2011, še naprej urejajo obstoječi pravni instrumenti o premestitvi obsojenih oseb. Zaprosila, prejeta po tem datumu, pa se obravnavajo v skladu s pravili, ki jih države članice sprejmejo na podlagi tega okvirnega sklepa.“

35. Člen 28(2) Okvirnega sklepa državam članicam, če so podale izjavo v tem smislu ob sprejetju tega okvirnega sklepa, vseeno omogoča, da se za uporabo navedenega okvirnega sklepa ne oprejo na datum zaprosila, temveč na datum, ko je bila izdana pravnomočna sodba.

36. Tako z odstopanjem od člena 28(1) Okvirnega sklepa, v katerem je referenčna točka datum prejema zaprosila, člen 28(2) tega okvirnega sklepa kot referenčno točko določa datum pravnomočne sodbe.

37. V skladu z zadnjenavedeno določbo je v izjavi, ki jo je podala Kraljevina Nizozemska, določeno, da bo „kot država izdajateljica in država izvršiteljica v primerih, v katerih je bila *pravnomočna sodba izdana* v manj kot treh letih po začetku veljavnosti okvirnega sklepa, še naprej uporabljala pravne instrumente o premestitvi obsojenih oseb, ki so se uporabljali pred začetkom veljavnosti tega okvirnega sklepa“.⁵

38. Ta izjava je v nacionalnem pravu izražena v členu 5:2(3) WETS, ki določa, da se „[t]a zakon [...] ne uporablja za *sodne odločbe* [...], ki so postale pravnomočne pred 5. decembrom 2011“.⁶

5 — Moj poudarek.

6 — Moj poudarek.

39. Ta predlog za sprejetje predhodne odločbe večinoma temelji na različni formulaciji člena 28(2) Okvirnega sklepa in izjave, ki jo je podala Kraljevina Nizozemska, ki se nanašata na datum, ko „je bila pravnomočna sodba izdana“, na eni strani ter člena 5:2(3) WETS, ki se nanaša na datum, ko so sodne odločbe „postale pravnomočne“, na drugi.

40. V nasprotju s predložitvenim sodiščem, toženo stranko v postopku v glavni stvari in poljsko vlado menim, da čeprav so te določbe napisane različno, vse govorijo o istem pravnem dogodku, to je trenutku, ko je sodba postala pravnomočna. Nizozemski zakonodajalec je torej s sprejetjem člena 5:2(3) WETS v celoti izvedel to, kar je določeno v členu 28(2) Okvirnega sklepa in izjavi, ki jo je podala Kraljevina Nizozemska.

41. Razlaga, po kateri se člen 28(2) tega okvirnega sklepa nanaša na trenutek, ko je sodba postala pravnomočna, izhaja hkrati iz besedila, sistematike in cilja navedenega okvirnega sklepa.

42. Glede besedila člena 28(2) Okvirnega sklepa ugotavljam, da se ne nanaša zgolj na trenutek, ko je bila sodba izdana, temveč na „pravnomočno“ sodbo. To pojasnilo o pravnomočnosti sodbe ni specifično za francosko različico tega okvirnega sklepa, temveč ga je mogoče najti tudi v drugih jezikovnih različicah.⁷

43. To pojasnilo je v skladu s sistematiko Okvirnega sklepa, ker je zaprosilo, ki temelji na tem okvirnem sklepu, v skladu z opredelitvijo „sodbe“, ki jo je zakonodajalec Unije uporabil v členu 1(a) navedenega okvirnega sklepa, vsekakor mogoče le, če je sodba postala pravnomočna.

44. Poleg tega, kot je razvidno zlasti iz uvodnih izjav 1 in 2 Okvirnega sklepa, je njegov namen izvajati načelo vzajemnega priznavanja v kazenskih zadevah, kar zadeva izvrševanje pravnomočnih sodb, s katerimi so izrečene kazni zapora. Izvajanje tega načela zahteva sodobnejši in širši mehanizem sodelovanja, kot ga je omogočalo veljavno pravo konvencij.

45. Glede na temeljni pomen načela vzajemnega priznavanja v okviru vzpostavitve območja svobode, varnosti in pravice in ker člen 28(2) Okvirnega sklepa pomeni odstopanje, ki državam članicam omogoča, da prejšnji sistem konvencij uporabljajo dlje, kot to omogoča splošna ureditev iz člena 28(1) tega okvirnega sklepa, je treba člen 28(2) navedenega okvirnega sklepa razlagati ozko.

46. Ker taka ozka razlaga omejuje primere, za katere se še naprej uporablja prejšnji sistem konvencij, in posledično povečuje število primerov, za katere se lahko uporabljajo pravila iz Okvirnega sklepa, je najbolj primerna za zagotavljanje cilja, ki ga uresničuje ta okvirni sklep.

47. Naj v zvezi s tem pojasnim, da je glavni cilj Okvirnega sklepa spodbuditi socialno rehabilitacijo oseb, obsojenih na kazen odvzema prostosti, tako da se posamezniku, ki mu je bila odvzeta prostost zaradi izreka kazenske sankcije, omogoči prestajanje kazni ali njenega preostanka v družbenem okolju, iz katerega prihaja. To jasno izhaja iz uvodne izjave 9 in člena 3(1) Okvirnega sklepa.

48. To pomeni, da sodni organi vse ukrepe v zvezi z izvrševanjem in ureditvijo kazni individualizirajo, tako da poleg preprečevanja povratništva ob upoštevanju interesov družbe in pravic žrtev spodbujajo vključevanje v družbo ali socialno rehabilitacijo obsojene osebe.⁸

7 — Glej na primer v španščini: „en los casos en los que la sentencia firme haya sido dictada antes de la fecha que especificará“; v nemščini: „wonach er in Fällen, in denen das rechtskräftige Urteil vor dem angegebenen Zeitpunkt ergangen ist“; v angleščini: „in cases where the final judgment has been issued before the date it specifies“; v italijanščini: „nei casi in cui la sentenza definitiva è stata emessa anteriormente alla data da esso indicata“.

8 — Glej moje sklepne predloge v zadevi Ognjanov (C-554/14, EU:C:2016:319).

49. Glede na navedeno je treba, ker je obsodilna sodba za Gerrita van Vemdeja postala pravnomočna 6. decembra 2011, prevzem izvršitve kazni, izrečene tej osebi, razumeti z vidika pravil iz Okvirnega sklepa.

IV – Predlog

50. Glede na navedeno je treba rechtbank Amsterdam (sodišče v Amsterdamu, Nizozemska) odgovoriti tako:

Primarno, ker je bila izjava Kraljevine Nizozemske, ki se nanaša na člen 28 Okvirnega sklepa Sveta 2008/909/PNZ z dne 27. novembra 2008 o uporabi načela vzajemnega priznavanja sodb v kazenskih zadevah, s katerimi so izrečene zaporne kazni ali ukrepi, ki vključujejo odvzem prostosti, za namen njihovega izvrševanja v Evropski uniji, v nasprotju z zahtevo iz člena 28(2) tega okvirnega sklepa podana po sprejetju navedenega okvirnega sklepa, ne more imeti pravnih učinkov.

Podredno, če bi bilo treba priznati, da ima ta izjava lahko pravne učinke, je treba člen 28(2) Okvirnega sklepa 2008/909 razlagati tako, da se lahko izjava iz tega člena nanaša samo na sodbe, ki so postale pravnomočne pred 5. decembrom 2011.